

Megjelen minden második napon
kedd, csütörtök és szombat este.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Sátoralja-Ujhely, főtér 9. szám.

Kéziratokat nem adunk vissza.

Apró hirdetéseknek minden garmond szó
4 fill., vastagabb betűkkel 8 fill.

Kültszékben minden garmond sor 30 fill.

ZEMPLÉN

POLITIKAI HIRLAP.

ifj. Mecner Gyula
főszerkesztő.

Biró Pál
felelős szerkesztő.

dr. Hám Sándor
főmunkatárs.

Előfizetési ára:

Egész évre 12 korona, félévre 6 kor.
negyedévre 3 kor.
— Egyes szám ára 8 fillér. —

Hirdetési díj:

Hivatalos hirdetéseknek minden szó után
2 fill. Petit betűnél nagyobb, avagy disz-
betűkkel, vagy kerettel ellátott hirdetések
termékért szerint egy négyeszőg centim.
után 6 fill. — Állandó hirdetéseknek ár-
kedvezmény.

Reménykedés.

február 26.

Amikor pusztító féreg döntötte
gyászba-siralomba a Hegyalját, azt
hittük egy-egy percre, hogy oda
minden reménységünk. Azt hittük,
hogy Magyarországnak ez a kin-
cses forrása kiapadt örökre. Boldog,
jó módú szőlősgazdáira leborult a
bizonytalan jövő szomorú sötétje.
Mint oldott kéve széthullt itt ez az
istenáldotta derék magyar népség
és hullása nyomán egy csomó ma-
gyar nép megint ott fog elpusztulni
az amerikai kőszénbányák sötét tár-
náiban.

Hála érte a Gondviselésnek,
nem így lett. Kezdtünk újra re-
ménykedni. Megkezdődött a Hegy-
alja újjászületése. Folyt a serény
munka. Ahogy kezdődött tavasz-
szal, úgy végződött a télviz előtt.
És a féregtől kiszivott kopár hu-
muzs kincses rejtelméből újra ki-
zöldelt a hegyaljai népség édes
reménykedése. A szőlőfelújítás
munkálata folyt oly serényen, oly
lázasan, mintha egy új honfoglalás
mivéletén dolgoztunk volna.

Már-már teljes fényében tűn-
döklött előttünk a Hegyalja nagy-
gon gazdag és nagyon boldog
multja. A szőlő-hegyek ormairól
vigan szólt a szedők csengő kórusa,
újra kigyultak az oly hosszan alvó
pásztortüzek őszi esték méla csend-
jében, a vig szüret hangos ka-
cájába pedig a cigány vig muzsi-
kája vegyült el. Ugy tetszett,
mintha újjászülettünk volna. Mintha
megint úgy volna minden — „mint
volt régen“.

De szóljunk csak a realitásokról.
Minden reménykedést elfojtott
újra a borkereskedelem csödjé, az
olasz borok versenye, a borárak
mizériája. A termelés bősége mel-
lett szemben talákoztunk a riasztó
képpel: hogy nincs meg többé a
régii export piacunk, az olasz bo-
rok beözönlése alkalmatlan ver-
senyt csinál, szabadon folyik be
és felemészti a reputánciókat, el-
rontják vele borainkat, jóhírünket,
multunkat és jövőnket.

És megkezdettük újra a mentő
akciót. Amint lapunk mai számá-
nak közgazdasági rovatában rész-
letebben is olvashatjuk Hegyalja
szőlősgazdái, élükön Zemplénvá-
rmege Gazdasági Egyesületével és
annak buzgó elnökével *Andrássy*
Sándor gróffal oly impozáns mó-
don demonstrálták a Hegyalja ba-
jait és e bajok orvosszerit oly
gondossággal és meggyőzően tűn-
tették fel Magyarországi miniszter-
elnöke és az illető szakminiszterek
előtt, hogy ezzel a fellépéssel, e
fellépés határozottságával megnyer-
ték az országos közvélemény, a

miniszterek és a sajtó teljes rokon-
szenvét felkeltve érdekeink iránt az
általános közfigyelmet.

És a mi e fellépés nyomán most
újabb reménykedést táplál bennünk
az a miniszterelnök férfias, hatá-
rozott, egyenes válaszában teljes
egyöntetűséggel összpontosul. Hogy
Magyarország miniszterelnöke — a
saját szavait idézve — „Magyar-
országnak ezt a világhírű borter-
melő vidékét“ mindent elkövetve
teljes odaadással akarja megvédeni,
ezt természetesen találjuk. Nem is
hihetjük ezt másképpen. Mégis
büszkeséggel vesszük, hogy Ma-
gyarország miniszterelnöke ezt
szemtől-szembe megmondta a Hegy-
alja közönségének.

Amit *Szell* Kálmán miniszter-
elnök ezenkívül mondott az a leg-
nagyobb mértékben kielégítheti a
küldöttség tervét, célját és irányát.
Őszintén megvallva, nem igen hit-
tük, hogy a kereskedelmi szerző-
dések mai töviskes mesgyéin a
kormány oly vívmányokat is tehet,
amelyekről a miniszterelnök nyilat-
kozata után mintegy képet alkot-
hatunk magunknak. Az a kijelen-
tése, hogy „a jelenlegi olasz bor-
vám *semmiesetre* sem maradhat mai
állapotában,“ betekintést nyújt a
kereskedelmi szerződések körül
most folyó kulisszatitkokba. Hogy
ez a küldöttség a tegnapi akciójá-
val e kulisszák mögöl egy fény-
sugárt árasztott ide hozzánk, a bor-
mézszel folyó Kánaán nem éppen
boldog hazájába, ezért köszönet
és az elismerés legőszintébb nyil-
vánítása illeti. Magyarországi minisz-
terelnökének gondoskodó bizta-
tása után pedig újabb reményke-
déssel vagyunk.

Am remélni akarjuk, hogy e
sok reménykedés után már a való-
ságnak vigasztaló változása is be-
fog következni.

Hogy a magyar kormány tö-
rekszik erre, látjuk abból is, amit
hivatalos lapjai a minap közöltek,
hogy a kereskedelmi szerződések
lejárati idejét a külföldi államok-
kal történt megegyezés folytán
1903-ról az 1904. évre halasztotta.

A szomorú ebben csak az,
hogy a régi nyűgöt most már
egy esztendővel tovább fogjuk vi-
selni. Ez a halasztás azonban vi-
gasztal, hogy nemcsak *simán* a
régii rossz rend mellett maradunk,
hanem újabb rend jobb helyzeté-
ért fáradoznak — komolyan.

— február 27.

Praeparáló művészek. Ezek olyan
művészek, akik mindig előkészítik azt
amivel a nyilvánosság elé lépnek. Pra-
eparáció nélkül soha semmit nem vis-
znek a nyilvánosság elé. Ők nem sze-
retik a kellemetlen meglepetéseket. Ők
nem törődnek vele, hogy a praeparáló

medium, vagy tárgy laza erkölcsi vagy
anyagi kapcsolással van összealkotva. A
fő csak az, hogy a praeparáló médium
a nyilvánosság előtt úgy funkcionáljon
ahogyan a művész urak — akarják.
Ilyen praeparáló művészettel készítik
elő néhány nap óta azokat a tanukat,
akiket a maholnap szőnyegre kerülő
sátoraljaúj helyi petíciós vizsgálatnál a
nyilvánosság előtt működtetni fognak.
Összegyűlnek. A művész urak egyike-
másika előveszi a médiumot. Feltesz
előtte egy kérdést, imígyen: „Kend
látta, hogy ez így és így történt? Ha
az ipse ümmölni ammolni kezd ak-
kor ezzel nagyobb a munka. Egyike-
másika kérdéssel vág vissza: „Hogy
hát így lett volna? Ezzel könnyebben
végeznek. Csak egy párszor igent bó-
lintanak rája, hogy hát persze, hogy
persze, hogy így. Nosza kész a val-
lomás. Jegyzékbe vele. És így tovább,
így megy ez minden áldott nap min-
den estéjén. Hát ez eddig nem is volna
olyan csuda nagy baj. Ha szabad a
bohócnak lovat praeparálni a cirkusz
porondjára, hát miért nem szabadna
ezeknek a művész uraknak is előké-
szítő muukatot cselekedni. De van
am egy bökkendő. Még pedig az, hogy
ezek a praeparáló tanuk a törvény
színe elé, az igazságos magyar bírósá-
g színe elé kerülnek. Itt pedig szent-
séges hit alatt kell vallomást tenni,
amely hitnek az erkölcsi alapján túl
még meg vagyon az a kegyetlen kö-
vetkezménye is, hogy a hamis tanuzá-
sért irgalmatlanul be szokták csukni
az — ipséket. Azért hát mi nem is
féljük azokat a jószágos derék embe-
reket, akik a praeparátum alá kerültek,
tudjuk, hogy a „törvény“ szent színe
előtt nem fanatizált fantazmagóriák
után, hanem a tiszta szinzigazságot fog-
ják vallani. És így tulajdonképpen
nem is erről van szó Hanem arról,
hogy ezt a praeparátumot olyanok
végzik, akik magukat a független-
ségi párt tagjainak mondják. Ez a pra-
eparátum pedig ellenkezik a törvény-
nyel. Ellenkezik a választási törvény szel-
lemével. Ellenkezik a 48-as eszmék
szentségével. Mert ez féregket csempész
az igazság tiszta testébe. Akik pedig
ilyesmibe fognak, azok mocskolják a
függetlenség párt tisztas zászliját, azok
erőszakosan az igazság meghamisításán
dolgoznak.

Az újságíró elvhűsége.

irta: Erényi Nándor.

Kényes kérdés mindenestire. Kü-
lönösen itt, ezeken a hasábokon, me-
lyeknek szerkesztését olyan újságíró
vállalta magára, a ki az elveihez —
állítólag „hütel“ lett.

Rögtön kijelentem, hogy eszem
ágában sincs ezt az én szerkesztő jó
barátomat, aki a minap új nagy mezőn
lépett a zempléni közönség elé, itt a
saját újságjában, a nyilvánosság itélő-
széke elé vonszolni, kérdőre vonni,
ráolvasni bűneit, politikai elvtelen-
séggel vádolni és a többi. Ha jól tu-
dom: megtették ezt már a kollegái,
a kik közvetlen közelből nézik, min-
dig gáncsolják, mindig áskálódta el-
lene. En — horribile dictu! — vé-
deni próbálok, védeni, noha irtózatoss
szőnyegen felfújt nagy bűn terheli lel-
két: amiért régebben, egy másik
újságban, akkor sem pártújságban
(mert mindig tiltakozott ellene, hogy
újságot hivatalos pártújsággá tegye-
nek) akkor is az igazait védte a

meggyőződése szerint, most pedig egy
más újságnál szintén az igazait védi
a meggyőződése szerint.

És oh hogy az idők jele egy
vidéki újságíró előtt nem az országos
szempontokból illusztrálódik, hogy
idővel, mondjuk egy újságíró szabad-
elvű alapérzése — oly nagyon is
fiatalon — ellentétbe kerül a sze-
mélye ellen áskálódók érdekeivel.
Hát ezt kellett úgy felfujni? Es ha
engem taglóval kergetnek, akkor én
ne emelem fel a kezem védekezésre,
ha engem ütnek, akkor én gyáván
megfutamodjam, ahelyett hogy kemé-
nyen visszautnék? Ha az idők for-
dulata egy megye politikájába új
pezsztést, új érat teremt, hát e tisz-
tult fordulattal ne szabadjon nekem
e tisztult levegőben szabadabban gon-
dolkodnom? Csak azért, mert rideg
önös érdek mások személyes polití-
kájáért akarná kiragadni kezemből a
tollat? Oh azok a dicső demokrata
szabadelvű eszmék, amelyek 48-ban
sarjadzottak ki a nemzet testéből;
hányszor vetik meg éppen azokat, a kik
oly hangosan hurecolják végig ezt a
zászlót piaci izgatásra. Eszembe jut
arról a folyton, tüskön-bokron keresz-
tül szuggerált és éppen buta, szellem-
nélküli következetlenségében tartalmat-
lan újságírói következetességről Bis-
mark egy találó mondása, hogy:
„csak az ökor következetes, amely
mindig szénát zabál.“

Egyszer, ugyancsak az újságíró-
ról írván, majd bevették a fejemet,
mégpedig erről a politikai irányról —
amely akkor még feszesen kalodába
volt szorítva — amelynek organumába
ma, ugyancsak erről a témáról írok.
Vagyis eszerint hát magam is kétku-
lacsos tollforgató vagyok, a pennám-
mal szolgálom ma ezt a pártot, hol-
nap a másikat, a szerint, hogy me-
lyiknek az újságját redigálja egy szer-
kesztő barátom, akinek személyéhez
szubjektív érzéseim száza, életem
emlékeinek legrózsásabbjai, legked-
vesebbjei fűznek engem.

Hát én most „elvtelen“ vagyok,
esupa szubjektivitásból. És én az ilyes
„elvtelenség“ -eknek jogosságát utolsó
lehelletem tudnám védelmezni. De
nem csak erről van szó, ez csak egy
kis elérzékenyülés: egyéni példa.

Figyeljünk egyéb szempontból is.
Hivatalos újságíróról van szó, arról,
a ki egy szál tollalval keresi a kenye-
rét, akinek magánvagyonra nincs, pa-
tikája, földbirtoka, gyárvállalata szint-
úgy nincs, a mely mögé refugium-
képen visszavonulhasson ha például a
kiadójának szeszélye, néha még a kö-
teles felmondási időt sem véve tekin-
tetbe, megfosztja állásától.

Akik e meggyőződésekre csak „el-
vtelen“ -séggel tudnának felelni, azok
vagy az újságírókat lenéző, mellüket
verdeső, handabandázó, nagy hangon
szavaló vidéki politikusok, vagy olyan
szerkesztők, illetve „újságírók“, akik-
nek háta mögött hol egy jól jövedel-
mező földbirtok, ügyvédi iroda, or-
vosi prakszis, patika, vagy könyv-
nyomda áll.

Az igazi újságírók az ilyen el-
vtelenséggért üldözött újságíró, mint az
én jóbarátommal is megtették, igen
illetékes helyen, martirként üdvöz-
lik. De csak kedélyesen: mint martírját
a vidéki üzér harenak, amely egyéni
politika és üzleti érdekért újságíró
hust szeretne vacsorázni minden szer-
dán és szombat este.

Az ádáz harcok, késhegyig menő és személyes érdekekbe vágó küzdelmek megszünnének a vidéken, ha az újságíró elvhűségére éberen örködő kollegák és lapárszak szerkesztői maguk sem volnának egyebek csak újságírók és támadásaikat nem bástyák mögül intéznék. Fedett helyről harcolni oportunos dolog, de nem vitéz cselekedet.

Több szeretetet, kollegialitást és megértést feltételez tehát a békesség együttműködés. Az újságírók miatt így egymást vagdalják, mindig megfedkednek arról, hogy a véres harcok voltaképeni stratégiai azalatt békén hűsölnek vagy pipáznak odahaza. Mi mindig másokért verekszünk, másokért rontjuk az idegeinket, hullatjuk a vérünket és így nem jut időnk arra, hogy egymást szeressük, egymásnak munkáját megbeesüljük.

Szélesend idején aztán, ha a harcokban elfáradva, egymással szembe kerül két újságíró, a kik agyongázolták egymást az „elvhűségért” való nagy, szenvedelmes harcokban, szögyenkezve néznek egymás szemébe és szentül hiszem, roppant sajnálják a történeteket.

VÁRMEGYE ÉS VÁROS.

(Hivataladás. Matolai Etele alispán a központból Dongó Gy. Géza főszámvévót küldötte ki Sztropkóra, hogy a szolgabírói hivatalt Bárczy Benedek főszolgabírótól átvéven, azt minden részletre kiterjedő körültekintéssel a helyettesített főszolgabírónak, Malonyay Tamásnak adja át. Kiküldött főszámvévó a jövő hétfőn reggel kezd megbízatásának teljesítéséhez.

(Bizottsági ülés a városnál. A városi óvoda bizottsága Kovács Endre képvis. tag, gimn. igazg. elnöke alatt e hó 25-én ülést tartott. Többek között tárgyalatott dr. Hornyay Béla elnök lemondása. A bizottság méltányolva a felhozott okokat, nemcsak elfogadta a lemondást, de tekintettel arra, hogy a bizottság az elnökkel minden tekintetben szolidaritást vállal a lemondáshoz hozzájárult és a jelenlevők kijelentették, hogy ők is távoznak. — A képviselőtestület lesz hivatalba a bizottságnak elégtételt adni.

ZEMPLEN

politikai hírlap

megjelen minden második napon és pedig:

kedden, esütörtökön és szombaton este megelőzve minden más megyei lapot közöl pontosan és kimerítően vármegyei, városi, községi ügyeket.

Hirrovatában, törvényszéki, közgazdasági, ipar és kereskedelmi rovatában a tudósítók egész legiója mindenről pontosan, gyorsan és hűen tudósítja.

Irodalmi, tanügyi és színházi közleményeit kitűnő belső dolgozóitársai látják el.

A „ZEMPLEN”

előfizetési ára:

egész évre . . . 12 korona.
fél évre . . . 6 „
negyed évre . . . 3 „

Hirdetések jntányosan felvételnek.

HIREK.

— Királyi adományok. A király Tóth Sándor cékei görög kath. éneklésnek és Fotul László o. volovai görög kath. kántor-tanítónak 30—30 kor. segélyt adományozott.

— Aranymenyekző. A sátoraljaujhelyi Carolineum leánynevelő intézet lelkes vezetősége kegyeletes ünnepélylyel ülte meg e hó 23-ikán Wallis grófnének a jótékonyágáról mindenfelé ösmert és tisztelettel sze-

retett főúri hölgynek aranymenyekzőjét. Az ünnepélyen alkalmi fölolvasást tartott Pestsár Gyula hitelemző. A „Könyörgés” című éneket előadták: a polg. oszt. tanulói. Gróf Wallis Gyuláné szül. Somogyi Ilona aranymenyekzője alkalmából irt alkalmi ódát Szokolszky Bertalan szép költeményét szavalta Pótisch Irén. Az „Üdvözlő ének”-et előadták: a polgári osztály növendékei 24-én reggel 9 órakor. Ezután az intézet összes növendékei a grófi pár kegyuri plebániá templomába vonultak, hol résztvettek a hálaadó istentiszteleten. A templom egészen megtelt szép számú közönséggel is. A kóruson a polgári osztályok tanulói énekeltek szépen szívhez szólóan.

— Gyámpénztári könyvelő. Hadik Béla gróf főispán Guzeo Ferenc varannói kir. adótitizet vármegyei gyámpénztári könyvelővé nevezte ki.

— Egy körvörös fegyelmi alatt. Dr. Kun Zoltán sárospataki körvörös ellen Zemplénavarmegye alispánja Szécsi Géza gyógyszerészszel való összejátszás miatt a fegyelmi eljárást elrendelte.

— Erben bácsi †. Így hívták mindenfelé azt a jószágos, lelkes öreg urat, aki még nyolczvan esztendeje után is a legnagyobb tüzzel tudott beszélni az ifju felbuzdulásairól, jogászveiről, meg azokról a szép tettekről, amelyek a 43-as évek dicső emlékeihez fűződnek, azokról a gavalléros báli hódításokról, amelyekkel a 48 után következő néhány szomorú esztendő keseregéseibe a reménykedést, a lappangó honfűi lángot együtt szították a magyar honleányok hevülő hazafiságával. Ezekről oly fellobbanó lángolással beszélt Erben bácsi, mintha csak nem régen történt volna. Az öreg bácsi, aki hosszú éveken át a sátoraljaujhelyi takarékpénztár szorgalmas és becsületes tisztviselője volt, csak alig néhány évvel ezelőtt vonult nyugalmába. Az elmúlt kedden azután 83 esztendőskorában szép eszensezen elhunyt. Ma vitték ki a temetőbe, ahová tisztelői és barátai nagy őszinte részvéte kísérte.

— A fősorozások ez idén a vármegye területén a következő sorrendben fognak megtartatni. Király-Helmecen március 1. 3. 4. 5. és 6-án, Sátoraljaujhely városában 8. 9. 10., sátoraljaujhelyi járásban 11. 12. 13. 14., Szerecsi járásban 16. 17. 18. 19. 20., Tokaj járásban 22. 23. 24. 25. 26. Szinnán március 24. 26 és ápril 2-án. Homonnán ápril 4. 5 és 7-én, Sztropkón ápril 10-én, Varannón ápril 14 és 15-én, Gálszécsen 17 18 és 19 én, Nmihályban ápr 21. 22. 23 és 30. Katonai elnök: Algya Dénes alezredes, hadkiegészítő parancsnok, Sorozó tizst: Weisz Gyula es, és kir. hadnagy a 65. gyalogezredtől.

— Hitelszövetkezeti közgyűlés. A Perbenyik és Vidéke hitelszövetkezet március hó 9-én délután 3 órakor Perbenyiken a községi iskola tantermében és a Királyhelmec és Vidéke hitelszövetkezet március hó 16-án délután 3 órakor a Bodrogközi Tiszaszabályozó Társulat helyiségében tartja rendes évi közgyűlését.

— A sátoraljaujhelyi általános ipartestület március hó 9-ikén vasárnapon délután 4 órakor a Magyar Király szálló udvari termében rendes évi közgyűlést tart. A gyűlés egyik legfőbb tárgya az ipari hitelszövetkezet s kapcsolatosan árucarnok létesítése iránti előterjesztés. Reméljük, hogy e kérdés felvetésénél nem fogják szem elől téveszteni, hogy a tervezet keresztülvitelével ne ártsanak a helybeli kiskereskedők érdekeinek. Ilyen akciót a közgazdasági szervezetek harmonikus egybeolvasztásával kell keresztülvinni. Annak egyik részén sem szabad — keresztülgázolni.

— Veszett állatok. Sátoraljaujhelyben e hét elején több gyanus veszetségi jellel megmárt egyén esete nem kis ijedelmet okozott városszerte. Különösen azok a ritka esetek hogy veszett macska marta meg Braunstein Berta eselédet, a Widder Gyula gyógy-szerész bomját és a gyógytári laboránsát, akiket azonnal a Pasteur intézetbe szállítottak, a rendőrséget különösebb ovintézkedésre készítették. Ezért Pilisy Béla alkaptány hirdetésményileg a város összes kutyáira és macskáira a tegnapi naptól számított 40 napra zárlatot rendel.

— Betörési kísérlet Varannóról írja levelezőnk, hogy ottan a keddről szerdára virradó éjjelen egy kis üzlethelyiségbe ismeretlen tettesek akartak betörni. A mint a külső falon nagyobb lyukat vájtak egy bent lévő nagy faszekrény állta utjokat. Egy arra járókelőtől meg is ijedhettek. Inukba szállt hát a bátorságuk és csapat-papot, szekrényt, esakányt nyitott falat hátrahagyva ellillantak. A esendőség nyomozza a tetteseket.

— Nyilvános számadás. A Gálszécsen felállítandó kórház javára aló-írottak által f. hó 15-én rendezett hangverseny alkalmával befolyt belépő-jegyek eladásából: 433 k, felül-fizetések: 255 k. Összes bevétel: 688 k. Kiadás: 270 k. 78 f. Tiszta maradvány 417 k. 22 f. Felülfizetések: Cseley Lajos 50 k, gf. Hoyos Sándor 94 k., Vladár Emil 10 k., Malcher Béla 20 k., Szemere Gáspár 13 k., Báró Fischek Lajos 11 k., Hornyay Béla dr. 10 k., Zalay Andor 10 k., Pólyányi Géza 10 k., Czibur Bertalan 10 k., Dr. Novák István 8 k., Malonyay Tamás 7 k., Fábry Béla 6 k., ifj. Grün Armin 5 k., Nemthy József 4 k., Obláth Mór dr. 4 k., Bálint Kálmán 4 k., Lövy Adolf (Sátoraljaujhely) 3 k., Rácz János (T-Terebes) 2 k., Inhatkó Emil 2 k., Mandl Dezső 2 k., Freund Manó 1 k. és Pikna Pál 1 k. Összesen 270 korona. Fogadják a nemes szívű adakozók a kórházegyesület legmelegebben érzett hálás köszönetét. Gálszécsen, 1902. febr. 25. Molnár Béla dr. egyes. elnök, Spillenberk József egyes. jegyző, Obláth Mór dr. egyes. pénztárnok.

KÖZGAZDASÁG.

Zempléni küldöttség a miniszterek előtt.

— A Hegyalja érdekei. —

— Saját kiküldött tudósítónktól. —

Budapest, febr. 25.

Hónapok óta irunk már arról a mozgalomról, amelynek eszméjét a Zemplénavarmegyei Gazdasági Egyesület még a mult esztendőben vetette fel és amelyet azóta folyton szőnyegen tartva, fáradságot nem ismerő buzgalommal, az ügyhöz méltó gondossággal készítet elő.

E hónap elején a vármegye székkázának nagytermében zajlott le az a nagy értekezlet, ahol a mai nap célját kifejtve, ismertette Andrássy Sándor gróf a gazdasági egyesület elnöke, a Hegyalja bortermő vidékének bajait és alapos körültekintéssel, mélyreható fejtegetéssel nyilvánította ama közóhajt, hogy e bajok ismertetése és a viszonyok javítása érdekében, a Hegyalja bortermelőiből alkotott nagyküldöttség memorandumot fog átnyújtani a miniszterelnöknek és illetve szakminisztereknek. A Láczy László szőlészeti és borászati szakosztályi elnök által készített jeles memorandumot a nagy értekezlet némi módosítással elfogadván, időközben elhatározatott, hogy a küldöttség ma, e hó huszonötödikén járál Andrássy Sándor gróf vezetésével a miniszterelnök elé.

Dacára az érde nagy fontosságára, alig mertük remélni, hogy a küldöttség ily óriási mérvű érdeklődést mutathasson a miniszterek előtt. Mintegy példátlanul álló, már nagy stíljében is feltétlenül imponáló volt ez a küldöttség, amely mikor a bu-

daári miniszterelnöki palota óriási nagytermében együtt volt, mintegy négyszáz tagot számlált.

A küldöttség élén Andrássy Sándor gróf körül ott láttuk Andrássy Tivadar gróf, Hadik-Barkóczy Endre gróf, Dókus Ernő, Bernáth Béla, Ballagi Géza zemplénmegyei orsz. képviselőket, Waldboth Frigyes báró, Wolkenstein Oszvald gróf, Harkányi János báró, Eszterházy gróf, Zichy gróf, Sehell és Jósika báró hegyaljai szőlőbirtokosokat, Mailáth József grótot és így sorban a hegyaljai bortermelők és borkereskedők óriási testületét.

Szöll Kálmán miniszterelnök, Darányi Ignác földmívelésügyi, Hegedüs Sándor kereskedelemügyi és Lukács László pénzügyminiszterek kíséretében pontban délután 4 órakor fogadta a küldöttség tisztelgését.

Andrássy Sándor gróf, a küldöttség szónoká, arra kéri az érdekelt országrész nevében a miniszterelnököt, hogy minisztertársaival együttesen az Olaszországgal fennálló határszéli borvám-klausulát a magyar bortermelők érdekében legalább 60 koronában állapítsa meg, továbbá hogy a borházasítás törvényhozási uton tiltassék meg, a hegyaljai boroknak Oroszország felé való kivitelét könnyítse meg és a szövetekezeti törvény módosításával a borértékesítési viszonyokat javítani igyekezzék.

A küldöttség nevében terjedelmes emlékiratot nyújtott át a miniszterelnöknek. Az emlékiratot meggyőző adatokkal illusztrálja különösen azokat a károkat, amelyeket az olasz borvám-klausula a tokaj-hegyaljai szőlőbirtokosoknak okoz. Rámutat arra is, hogy amíg a szőlőtermelés eddig csak mellékjövédelmet képezett, ma a hegyalja közönsége már úgyszólván minden vagyoniát befektette a szőlők rekonstruálásába, legnagyobb része pedig kölcsön útján igyekezett a Hegyalját régi bortermelő állapotába visszahelyezni. A filoxera — ugymond — elemi csapás volt, a mostani baj azonban csakis a kormány jóakarásával háriható el. (Hosszas, lelkes éljenezs).

Az ugynevezett házasításra való olasz borok Tokaj-Hegyalja szőlőbirtokosait attól a létüket biztosító prémiumtól fosztanak meg, melylyel a kedvező évjáratok hiányait helyreütötték. És ha elgonduljuk, hogy a fentebbi számadatok a borházasítás legköltségesebb módjának nyereséji esélyeit tüntetik fel, — holott jól tudjuk, miszerint Olaszországban hektoliterenként nemcsak 10 frt, de 5 forintért is lehet bort kapni, de tudjuk azt is hogy a hegyaljai törköly és borseprő felhasználása mellett zamatosított olcsóbb olasz borok még több hasznot adnak, — továbbá, ha elgonduljuk, hogy mérlegünk a jövőben mindig és mindig sulyosabbra változik, hogy a fagy, jég, viharokozta károkat, a dráguló napibéreket, a rovarvilág elleni új meg új védekezéseket, a tőkék életidejének lejáratát, a rigolirozott talaj termőképességének hanyatlását az adókedvezmények megszűnését és sok más előre nem látható hátrányt kihagyunk kalkuluskból, csaknem reménytelen az a kép, mely jövőnk felől képzeletünk elé tárul.

Mind Ezeket az esélyeket megmondolva a viszonyok és esélyek minden tényét és következményeit mérlegelve, a tokaj-hegyaljaiak a borvám minimumát 30 forintban azaz: 60 koronában javasolják megállapítani, még pedig minden külállam ellen egyformán s oly szerződéses biztosítékok mellett, hogy a vámtétel semmi néven nevezhető ok, ürügy vagy intézkedés által kijátszható, enyhíthető és megkerülhető ne lehessen. A memorandum ezután felhívja a kormány figyelmét a német és oroszországi piacok visszahódítására is, azután áttér a bortermelés és értékesítés többi bajainak ismertetésére. Felsorolja a szövetekezeti intézmény terjedésének akadályait; kéri a terményzáloghitel intézményének behozatalát, továbbá a felújítási kölcsön törlesztési határidejének november cles-

jéről a következő év május elsejére való áttételét.

Szell Kálmán miniszterelnök szívesen fogadja a küldöttséget és kijelenti, hogy nem is tartja szükségesnek hangsúlyozni a kormány jóindulatát a tokaj-hegyaljai szőlőbirtokosok iránt: ismeri nehéz helyzetüket és teljes odaadással mindent el fog követni, hogy Magyarország ezt a világhírű bortermelő vidékét megvédje. Mert hiszen mindenütt panaszok vannak a szőlőbirtokosok, mindenütt sújtja az olasz bor beözönlése a bortermelőket — a szőlő maga is szőlőbirtokos — de annyira egyik vidéket sem sújtja, mint a Tokaj-Hegyalját. A memorandumnak minden pontját meg fogja vizsgálni és fontolni, azt azonban már előre is kijelentheti, hogy a bortermelés védelemben részesítendő, de a védelem mértékére nézve ma, az Olaszországgal megindítandó tárgyalások előtt nem nyilatkozhatik: az bizonyos, hogy a jelenlegi olasz borvám semmiesetre sem maradhat mai állapotában. Miniszter társával együtt minden lehetőséget meg fognak fenni, amit a tokaj-hegyaljai szőlőbirtokosok helyzetének javítására tenni lehet. (Hosszantartó, zajos éljenzés.) Vegül még gróf Andrássy Sándor a küldöttség nevében köszönetet mondott a miniszterelnök által kifejezett jóindulatért, mire a küldöttség a miniszterelnök és a jelen volt miniszterek eltérése közt eltávozott.

IRODALOM.

A „Vasárnapi Ujság“ legutóbbi számai a Nemzeti Szalon Zichy kiállítása alkalmából 25 képet közltek Zichy Mihály műveiből és a művész öt arcképet, február 23-iki száma 24 képet közöl az Erzsébet-szobor pályatervéről, Zala-Bálint-Jámbor, Strobl-Gerster, Teles-Tóry, Fadrusz, Donath, Mátray, Róna, Dunaiszky, Rintel és Demkó művei után. Egyéb közleményei között vannak: „Rajner főherceg aranylakodalma“ (képekkel). — „Egy asszony, ki szép volt“; „Van bennem, van“; „Árnyak.“ Költemények Bárd Miklóstól. — Regénytár: „A parasztkirály.“ Történeti regény. Irtá Zsigány Árpád (Goró Lajos eredeti rajzaival). — „Rezeda kisasszony.“ Angol elbeszélés (képekkel). — „A kétszeres lengyel.“ Elbeszélés. Irtá Mikszáth Kálmán (Goró Lajos rajzaival). — „Julius Caesar és a Nemzeti Színház.“ Szűry Dénestől. — „Japáni színészek Budapestén.“ (képpel: Szada Jakko egyik szerepében.) — Irodalom és Művészet, Közintézetek és Egyletek, Sakkjáték, Képtalány, Egyveleg stb. rendes heti rovatok. — A „Vasárnapi Ujság“ előfizetési ára negyedévre négy korona. „Politikai Ujdonságok“ -kal és „Világkrónika“ -val együtt hat korona. Megrendelhető a Franklin-Társulat kiadóhivatalában (Budapest, IV., ker. Egyetem-utca 4. sz.) Ugyanitt megrendelhető a „Képes Néplap“ legolcsóbb újság a magyar nép számára, félfévre 2 korona 40 fillér.

TANÜGY.

Leány-deákok.

Falkus, febr. 21.

A beteges századvég egy divatos újdonsága nyert életet a fenti címben. Azon tanfőleket, akik a leánygimnáziumokat megteremtették, a jövő késői nemzedék sem fogja áldással magasztalólag említeni. Mert ez semmi más, mint a már hiteltét rég vesztett női emancipáció egy beteges fattyuhajtása, — nem is gyümölcsöző alkotás ez, hanem egy szeszélyes hóbort, a külföld szokásos majmolása, a mely csak arra lesz jó, hogy társadalmunk beteges idegrendszerét még jobban megzavarja s megbolondítsa s a férfi stréberék számát a „gyöngéd nemstréberével“ szaporítsa s megszépítse. — Kicsérvesen fog majd meglakolni a mi társadalmunk ezen hóbortos, köny-

nyelmu divatért, mely ugysis széttagolt, züllésben lévő társadalmunkat még jobban huzza, erőszakolja majd a teljes és tökéletes physical és moralis dekadenciához; mert a már ugysis évről-évre szaporodó férfi-proletárság mellé megteremti majd a felületes, nagyralátó képesítéssel udvariasan áterőszkölt női proletáriátust, a mely többé nem fog akarni visszatérni eredeti rendeltetéséhez — a családi tűzhelyhez, a nő igazi, zajtalanabb s természetes munkaköréhez, hanem létföntartása végett hozzá fog kelleni nyulnia nemcsak azokhoz az erkölcsstelen eszközökhöz is, a melyeknek szomorú tanulságait napról-napra nyújtja a férfi-proletárság, sőt igénybe fog kelleni vennie a veszedelmesebbeket is, a melyek a női-proletárságnak önkéntelenül és bizony mi tagadás legtöbbször **szükségsből** is kínálkoznak. És ezzel kikövezik, kitágítják a társadalmi degeneratív dekadencia máris nagyon széles útját.

De nem szeretnénk félretétni s azért ime, máris jöelöre kijelentjük, hogy nekünk eszünk ágában sincs az, hogy talán kifogásoljuk a nők magasabb képesítését, avagy arra való képességeit tagadjuk Nem az ellen van kifogásunk, hogy a nőket odaeresszük a tudományos pályára, mert beismertjük — hogy lehetnek, vannak nők is, akik alkalmassak a tudományos munkálkodásra, akik akár a tudomány terén csak úgy mint a művészetben kitűnhetnek, kiválhatnak, de igenis teljes joggal kifodásoljuk, sőt a jövőbe vetett előrelátással tiltakozóan emlíjük fel szavunkat jöelöre azon **divatos invázió ellen**, mely immár e téren mutatkozik, hiszen a budapesti IV. kerületi zöldfautcai leánygimnáziumban csak 300 kisasszony iratkozott be, míg a többi és a vidék gimnáziumaiban számuk szintén tetemes lehet. Mert a főváros példájára, sajnos, már az egész vidékre is kihatott ezen „szecessziós“ mozgalom s most egyszerre úgy terem a sok tudós leány, akár a fűzfagomba.

De míg a fűzfagomba növése s mihamarább történt elenyészése mi kárral sem jár; egy egész női generáció testi és lelki tönkretétele, beteges ambícióba való kergetése, természetes hiúságainak a fennhéjázásig való emelése, kész és tökéletes nemzeti szerencsétlenség. Mert bizony akár mint taglaljuk is a nők fiziológiai alkotását, természetét, hivatását, s akár hogy forgassuk is társadalmi feladatát, csak azon egy eredményre juthatunk, hogy a nő egyáltalán nem való sem a tudományos, sem az oly munkakörre, a mely a férfianak erejét, természetét egész mértékben követeli. Mert vagy megszűnik nő lenni, vagy a gyakorlati élet mint a férfi versenytársát gyengének fogja bizonyítani, igazolni. Ismételjük tehát, hogy nincsen kifogásunk ellene, sőt szívesen megengedjük, hogy egyes kiváló esz-tehetséggel, arra való fizikai képességgel bíró nők is mehessenek a tudományos pályára, a minthogy lehetetlen el nem ismernünk, hogy például, akár a nevelés és oktatás terén a nők szerepe, tevékenysége, mely annyira összeforrott az ő sajátos hivatása és természetével — a legnagyobb mértékben nemcsak hasznos sőt áldásos; avagy az ipar, kereskedelem és a közéleti üzleti tevékenység némely egyes ágaiban, egyrészt szorgalmuk, kitaratásuk, gyakorlati érzékökkel, mint a férfi kisegítőjét, mentorát társát az élet-tapasztalat igazolja. Az is helyes, ha szegényebb leányok, igyekeznek képesítést nyerni egy oly pályára, a hol női hivatásuk mindenkor szem előtt tartásával egy önálló foglalkozási körben önértékes függetlenségét fönntarthatják magukat és esetleg övéiket: de helytelenítjük a **hivatatlan nők nagy számának** a magasabb tudományossági pályára való mesterséges, divatos csábítását; tiltakozunk kell a mindenáron való ezen **kvalifikáció** hajszá ellen, a mely számit a férfiak lovagiasságára, a melynek a kultura vallja majd kárát, a mennyiben — uti figura docet — a

kedvükért le kell majd szállítani a tudomány kvalifikális mértékét.

És valljon mit szólunk arról a szemfényvesztésről, amely a női gymnázisták számára készült, előirt és használt tankönyvekben nyilatkozik? Mi jogon követelnek többet a fiuktól, s mi alapon álltanak össze kevesebbet a tananyagból a tisztelt hölgyek részére? De képzeljük el a nőnél a leg-tudományosabb kvalifikációt még ez sem képes kitépni, kitörölni a női szív és érzelem virágait. És itt önkéntelenül rájövünk az egyetlen, de legfontosabb fiziológiára. Az anyaságra. Ez bizony, hosszú időn át képtelenné teszi a nőt arra, hogy folytonosságot igénylő tudományos foglalkozását úgy végezze és tejeisítse, mint a férfi. S mit fog ezen elkerülhetlen körülmény eredményezni? Mi mást, mint azt, hogy rideg számító anyagi érdekből kénytelen lesz az ily nő magáról az **egyetlen — legszentebb hivatásról** — az anyaságról lemondani. Vagy-vagy. Szinte borzadunk kimondani, hogy talán szándékosan. Aki gondolkozik, érez és megfigyeli a való realis életet, az — könnyen kifestheti a szomorú jövő képét. Az a romlás, sülyedés, amely a statisztika lecafolhatatlan adatai szerint Franciaországot emésztí — nálunk sem ismeretlen az egyes periferiákon. Sapianti pauca! **Okosan és észszerűen tehát csak a legnagyobb korlátozással és mindenestre lelkiismeretes szigorral lett volna, s lenne szabad megnyitni a tudományos pályára nőeknek**, s itt is csak azoknak, a kik értelmileg előkészültségük alapján — tényleg kiválóak.

Igy azonban a hogy ma csinálják a dolgot egy eszelen könnyelmű, meggondolatlan divatot teremtettek s feledik azon alap és sarkigazságot, hogy a műveltség nem műveltség ha az emberből bábót csinál s megöli benne az embert. S itt ez teljes mértékben főforog.

Demeter János.

TÖRVÉNYSZÉK.

Esküdtszéki tárgyalás.

— Saját tudósítónktól. —

Harmadik nap.

Sátoraljanjhely, febr. 26.

Halált okozott súlyos testi sértés büntetével vádolt **Venglovecz István** és társa bűnügyét tárgyalta ma az esküdtszék **Fornszek Béla** kir. tvsz. elnök elnöklété alatt. A tanácsban **Chanáth Miklós** és **Dr. Kozma Endre** bírák vettek részt; a vádat **Sárospataky József** képviselte, **Venglovecz István** vádlottat **Dr. Buza Barna**, **Kubaczki János** vádlottat **Dr. Székely Albert** védte. Esküdtek lettek a következők: **Csécsei Imre**, **Szinyei Gerzson**, **Róth Mór**, **Ujj István**, **Dr. Rácz Lajos**, **Pavletics György**, **Bernáth Győző**, **Rosenberg Samu**, **Reichard Gyula**, **Cséri Herman**, **Br. Sennyey Miklós**, **Szerdahelyi Vince**; pótesküdek: **Spóner Sándor**, **Kadár Gyula**.

Nagyon nehéz napja volt ez az esküdtszéknek. Nehéz helyzetük volt úgy az esküdteknek, mint a köz-vádlónak és a védőknek, — de legnehezebb helyzete volt a tárgyalást vezető elnöknek a való tényállás kiderítésében, mert **Venglovecz** vádlott különböző alkalmakkor mindig más-más formában adta elő a tényállást; nem tagadta meg magát a mai tárgyaláson sem, ahol ismét újabb mesét mondott. — Ezen az uton haladt a tanuk nagy része, s chez hozzájárult, hogy a beidézt három orvosszakértő között a leglényegesebb kérdésekben a legnagyobb eltérések voltak.

Kubaczki vádlott ellenében a kir. ügyész vádját a tárgyalás során bizonyíték hiányában eljettette, s így aztán csak **Venglovecz** vádlottnak a cselekménye volt elbírálandó, kivel szemben az esküdtek — a mint a verdiktből látható — arra az álláspontra helyezkedtek, hogy az elhalt ifj. **Kuchta Mihály** halála nem áll okozati összefüggésben a **Venglovecz** vádlott testi sé-

tést okozó cselekményével s így csak a súlyos testi sértés vétségében mondták ki bűnösnek, a mely miatt vádlottat az esküdtszék három havi fogház büntetésre és 10 korona pénzbüntetésre ítélte s a három hónapot a vádlott letartóztatásával kitöltöttnek vette. Ez az ítélet jogerős és **Venglovecz** vádlottat a 10 korona pénzbüntetés lefizetése után azonnal szabad lábra helyezték.

A mai esküdtszéki tárgyalást a sárospataki jogakadémia harmad eves hallgatói **dr. Finkey Ferencnek** a büntetőjog és eljárás tanárának kalauzálása mellett végighallgatták.

§ **Az esküdtszéki tárgyalások** második napja, melyen szándékos emberölés büntetével vádolt **Zelenyák Mihály** bünyűgét tárgyalták s a melyről az előző számban már megemlékeztünk, oly módon nyert jogerős befejezést, hogy az esküdtszék vádlottat az esküdtek határozata alapján gondatlanságból okozott emberölés vétségében mondták ki bűnösnek, s ezért a vádlottat három havi fogházra ítélte. Vádlottnak még 33 napi fogházat kell elszerveznie, mert vizsgálati fogsága által 57 napot kitöltöttnek vett a bíróság.

A SZERKESZTŐSÉG ÜZENETE.

Ujságíró. Szívesen vesszük működését. Ezt már nem használhatjuk, mert aktualitást veszítette. Tessék „Jegyzetek a hétről“ című rovatunkhoz alkalmazkodva inkább helyi eseményeket feldolgozni.

Többeknek köszönjük szíves üdvözlőlevelet. A közönség rokonszenve az egyedüli legfőbb biztatásunk a kitartó, serény és figyelmes munkára.

K. S. H. J. R. P. Tudósításait szívesen vesszük és megindítjuk a tiszteletpéldányt.

Érdeklődő. A belügyminiszteriumnál kérdészködni fogunk. Kérjük addig türelmét.

Nem közölhetők: Mese egy szép fejlett rózsáról. (Makama) Üdv. (Nagyon egyoldalú, kérünk objektivebb, pártatlanabb hangot)

Kiadótulajdonos: **Éhler Gyula.**

Hirdetések.

Eladó bikák.

Tüdögümőkór (tuberkulózis) ellen beoltott, **telivér simenthali** faj apától származó, 4 darab szép, jól fejlett bika eladó: **Wiczmány Ödön** butkai gazdaságában. — A bikák közül a legidősebb **20** hónapos, a legfiatalabb **14** hónapos.

126,902. végr. szám.

Árverési hirdetmény.

Alóirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezenel közhírre teszi, hogy a s.-a-ujhelyi kir. járásbírósg 1901. évi V. I. 790/1. sz. végzése következtében hivatalból képviselt **Lówy József** és társa beszerzésbányal czég javára id. Klein Bernát sárospataki lakos ellen 264 kor. s jár. erejéig 1902. január hó 8-án foganatosított kielégítési végrehajtás utján felültozalt és 2047 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: szekér, ló, vendéglői berendezés, házi butorok stb. nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a s.-a-ujhelyi kir. járásbírósg 1901. évi V. I. 790/2. számú végzése folytán 264 korona tökélettelés ennek 1901. évi október hó 4-ik napjától járó 5% kamatai, 1/2% váltódíj és eddig összesen 35 kor. 28 fillérben bíróilag mar megállapított költségek erejéig Sárospatakon alperes lakásán és vendéglői helyiségében leendő eszközzésre **1902. évi márczius hó 11-ik napján** d. u. 2 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is ellognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felültozaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverést az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt S.-A.-Ujhelyben, 1902. évi február hó 19. napján.

Tomasovszky Lajos,
kir. bír. végrehajtó.

Szemorvos

Dr. VAJDA GÉZA

MISKOLCZ.

Meghívás.

Az 1898. XXIII. t.-cz. alapján alakult Országos Központi Hitelszövetkezet kötelékébe tartozó Perbenyik és Vidéke hitelszövetkezet, mint az Országos Központi Hitelszövetkezet tagja, 1902. évi március hó 9-én d. u. 3 órakor a községi iskola tantermében

rendes közgyűlést

tart, melyre a tagok az alapszabályok 35. §-a értelmében meghívottnak.

Napirend:

1. Mult évi üzleteredményről szóló jelentések tárgyalása.
2. Zárószámok megvizsgálása és a felmentvény megadása.
3. Mérleg megállapítása.
4. Tiszta jövedelemről való rendelkezés.
5. Az igazgatóság 2 tagjának választása.
6. Netaláni indítványok.

1901. évi december hó 31-én a tagok száma 332, üzletrészeinek száma pedig 370 volt; az év folyamán belépett 31 tag 31 üzletrészszel, kilépett 12 tag 12 üzletrészszel.

A felügyelő bizottság által megvizsgált évi mérleg a szövetkezet helyiségében kifüggesztett és mindenki által megtekinthető.

Kelt Perbenyikben, 1902. évi február 28-án.

Az igazgatóság.

Bérháztulajdonosoknak és földbirtokosoknak

törlesztéses kölcsönt

42¹/₂ és 50 évre

jutányosan és előnyös feltételek mellett közvetit és értesítést ad

Sárkány József

Budapest, Váci-körút 21.

Gömbölyű tölgy szőlőkarók

2 méter hosszúságban:

I-ső rendű hegyezett ezre 44 kor.
I-ső rendű hegyezetlen ezre 40 kor.
II-od rendű hegyezetlen kihányás . . . ezre 30 kor.

Az első rendűek 3-4-5-6-7 centm. vastagak a vékonyabb végükön. — A másodrendűek pedig 1¹/₂, 1³/₄-2-2¹/₄-2¹/₂-2³/₄-3 centm. vastagok szintén a vékonyabb végükön. — A karók szárazak és szépek.

Megrendelhető:

Hosszufalusy Andornál

Borsod-Nyéken.

Az árak a putnoki állomáson kocsiba rakva értendők.

Meghívás.

Az 1898. XXIII. t.-cz. alapján alakult Országos Központi Hitelszövetkezet kötelékébe tartozó Király-Helmeczi vidéke hitelszövetkezet, mint az Országos Központi Hitelszövetkezet tagja, 1902. évi március hó 16-án d. u. 3 órakor a Bodrogközi Tiszaszabályozó Társulat helyiségében

rendes közgyűlést

tart, melyre a tagok az alapszabályok 35. §-a értelmében meghívottnak.

Napirend:

1. Mult évi üzleteredményről szóló jelentések tárgyalása.
2. Zárószámok megvizsgálása és a felmentvény megadása.
3. Mérleg megállapítása.
4. Tiszta jövedelemről való rendelkezés.
5. Az igazgatóság 5 tagjának választása.
6. Netaláni indítványok.

1901. évi december hó 31-én a tagok száma 241, üzletrészeinek száma pedig 361 volt; az év folyamán belépett 19 tag 19 üzletrészszel, kilépett 19 tag 25 üzletrészszel.

A felügyelő-bizottság által megvizsgált évi mérleg a szövetkezet helyiségében kifüggesztett és mindenki által megtekinthető.

Kelt Kir.-Helmeczen, 1902. évi február 22-én.

Az igazgatóság.

Ügynököket

magas jutalék mellett keres a 22 év óta fennálló **C. Klemt-féle rolletta-gyár Braunauban** (Csehország). A cég kello jó működés és referenciák mellett az utazóknak privát felek meglátogatásához szükséges engedélyt is kieszközöl.

Hirdetmény.

Alulírt pénzüzetek ezennel tudomására hozzák be-
tevőiknek, hogy az alulírt intézeteknél elhelyezett betétek
után a kamatlábot folyó 1902. évi február hó 22-ik nap-
jától kezdve 1/2 % -kal leszállítják.

Sátoralja-ujhelyi Takarékpénztár.

S.-a.-ujhelyi polgári takarékpénztár és hitelegylet.
Zempléni megyei keresk., ipar-, termény- és hitelbank.

S.-a.-ujhelyi Népbank mint takarékpénztár.

Központi takarékpénztár mint részvénytársaság.

Bérbeadó lakás.

Sátoralja-Ujhelyben, a Klostrom-utcán lévő
lakház, mely áll 5 szoba és mellékhelyi-
ségekből, 4 lóra való istállóból, jégverem-
ből **f. évi április 24-től** bérbeadó. —
Értekezhetni özv. **Rácz Kálmánnal**
Sátoralja-Ujhely.

Lokomobil fűtő

államilag vizsgázott és tanult kovács jelentkezhethet

FROST és RING gőzfűrészetében

Papina u. p. Nagy-Kemenca (Homonna mellett.)

DUNKEL V. K.

Felsőmagyarhoni első parquett-gyára és gőzfűrésze

KASSÁN.

Ajánlja kitünő tölgyfából készített, sokszorosan ki-
tűntetett

parketáit, ugynevezett amerikaiit,

**tömör és lerakott koczkáit, jutányos árak
mellett. A lerakás kívánatra gyári lerakók
által a legpontosabban történik.**

Rajzminták díjmentesen.

Nagybani kivitel mindenfelé.

Miután az új törvény a kereskedői utazóknak a magán-
vevőknél való látogatását tiltja, — azért m. t. vevőinknek
kényelmére Sátoralja-Ujhely és vidéke számára legkiválóbb
czégek egyikét és pedig a

Zinner Adolf céget

Sátoralja-Ujhelyben

biztuk meg fehérnemű-gyártmányaink egyedüli árusításával.
Ugyanitt finom női fehérneműink újdonságait, különösen
pedig úgy egyszerű, mint leggazdagabb kiállításu

menyasszonyi kelengyékét

megszabott, eredeti árainkban adunk el és azokra meg-
rendeléseket elfogadunk.

Midőn ezt becses tudomására hozzuk, fogadja egy-
szersmind őszinte köszönetünket bizalmáért, melylyel min-
ket megtisztelni méltóztatott és kérjük, hogy azt a velünk
összeköttetésben álló, fentemlített m. t. cégre is kiterjesz-
teni sziveskedjék.

Teljes tisztelettel

Stieglitz és Ungar

Budapest és Bécs.